

Por unha festa das Letras laborable

Eduard del Castillo Velasco |

Sermos Galiza | 17 de Maio de 2012

Suso de Toro foi, durante moitos anos, un habitual do Sant Jordi en Barcelona. Alén de asinar as súas obras, dedicaba a xornada a pasear entre os centos de postos de libros —paradas, en galego de Cataluña— e parolaba con todas aquelas persoas que o quixesen saudar.

Suso de Toro foi, durante moitos anos, un habitual do Sant Jordi en Barcelona. Alén de asinar as súas obras, dedicaba a xornada a pasear entre os centos de postos de libros —paradas, en galego de Cataluña— e parolaba con todas aquelas persoas que o quixesen saudar. Adoítaba tamén falar para os programas de Espazos Radiofónicos Galegos en Catalunya (ERGaC) e nunha desas entrevistas dixo que España enteira debía ser catalanizada para poder celebrar unha festa coma esa.

Seguro que en España, onde xa superaron as liortas e os conflitos identitarios, todo o mundo acepta de bo grado catalanizarse durante o vinte e tres de abril. Na Galiza, porén, non ten demasiado sentido malgastar enerxías promovendo o Día do Libro, que é un fracaso total, cando xa hai unha celebración propia dedicada aos libros e á lectura. A xente sabe o que se conmemora o dezasete de maio, non é unha data nova, mais hai que conseguir que se transforme nunha xornada cívica e participativa. As Letras Galegas nunca van ter unha implantación real entre a sociedade se non se converten nun día laborable que sexa un día de festa.

Cando Sant Jordi cae en día de garabullos é cando máis xente hai polas rúas e máis libros e rosas se venden. Entón devén unha festa sen ser un festivo. Un pódese ausentar do traballo durante un anaco para ir mirar libros e en todas as oficinas, nas tendas, no metro, hai unha alegría especial e rosas que enfeitan o lugar. Que sentido tería romper a maxia dunha data tan enraizada no pobo dándolle motivos para non estar presente nela?

Dentro da estratexia anestesiante que o poder ten para a cultura galega, que o dezasete de maio sexa feriado cadra co feito de tantas outras accións estaren destinadas a provocar a morte sen dor da lingua. Se queren ler, que vaian facelo á praia. Que as librarías non abran, non vaia ser que vendan demasiados libros en galego. Mellor que non haxa nenos e nenas nas escolas, a ver se a euforia de estar de festa dentro do centro educativo co gallo da literatura os leva a ser lectores e lectoras ou (horror!) mesmo escritores e escritoras en galego.

Abondas festas e festivos nos veñen por imposición estatal como para non reivindicarmos un calendario propio deseñado conforme á tradición galega. E non se trata de perder un día de vacacións: se o trocamos polo vinte e catro de xuño poderemos ir comprar libros o dezasete de maio, haberá máis público nos actos literarios e poderemos celebrar a noite de San Xoán ata lavar a cara coas primeiras luces do amencer.